

ПЕРЕДМОВА

Тваринництво, як відомо, є однією з базових складових агропромислового виробництва в усьому світі. Розвиток тваринництва в усіх регіонах України визначається природно-кліматичними, економічними і соціальними умовами. Основним завданням розвитку підприємств тваринництва є кількісний ріст й якісне поліпшення поголів'я сільськогосподарських тварин з метою виробництва високоцінних продуктів харчування.

Економічне призначення тваринництва забезпечувати населення високоякісними, калорійними, дієтичними і вітамінізованими продуктами харчування, а переробні галузі промисловості - сировиною. Екологічне значення тваринництва полягає у забезпеченні землеробства органічними добривами, внесення у ґрунт яких повертає в природу значну кількість органічної маси, сприяє підвищенню його родючості, вмісту гумусу, розвитку мікрофлори, інтенсифікації ґрунтоутворного процесу і кругообігу речовин в породі. Тому проблеми розвитку тваринництва, удосконалення чистоти його ведення мають особливо важливе значення.

В процесі структурних перетворень і реформування в аграрному секторі відбулися явища, пов'язані із нестійкістю і спадом виробництва, що призвели до зниження ефективності підприємств тваринництва. Нестабільність соціально-економічної ситуації, низький рівень концентрації капіталу в аграрних підприємствах, диспаритет цін між аграрною та промисловою продукцією та його наслідки зумовили хронічні проблеми у сфері тваринництва. Масове скорочення поголів'я сільськогосподарських тварин, зниження продуктивності, збитковість виробництва і погіршення якості продукції ставлять під загрозу національну продовольчу безпеку, знижується експортний потенціал країни і погіршується соціальна ситуація в сільській місцевості. Основними причинами такого стану є серйозні прорахунки в проведенні структурних перетворень і виборі стратегії розвитку галузі.

Стойкий розвиток підприємств тваринництва у вирішальному ступені залежить від формування й впровадження дієвих механізмів реновації їх

виробничо-господарської діяльності й організаційних механізмів управління цими процесами.

Закономірним наслідком реновації виробництва повинне стати підвищення його ефективності, коли при високих темпах приросту продукції ощадливо витрачаються всі ресурси: основні засоби, праця, корми, паливо, електроенергія та ін. Тривалість циклів й етапів реновації визначається особливостями інноваційного розвитку, формами його реалізації в конкретних умовах. Первісні етапи реновації будуть пов'язані із принципово новими перетвореннями виробництва, наступні - з вибірковою частковою реконструкцією й технічним переозброєнням виробництва. Промислове тваринництво сьогодні перебуває на етапі, що диктує гостру необхідність у принципово нових заділах в організації, техніці й технології виробництва.

Отже необхідне дослідження й розробка теоретико-методологічних засад формування стратегії реновації економічних механізмів виробничо-господарської діяльності підприємств тваринництва, здійснення докорінних змін у економічній й організаційній структурі виробництва.

Представлена монографія присвячена актуальним проблемам забезпечення стійкого розвитку підприємств тваринництва через розробку стратегії реновації економічних механізмів їх виробничо-господарської діяльності з урахуванням передумов, проблем, особливостей і сучасних тенденцій розвитку агропромислового виробництва й економіки України в цілому.

Ці та інші важливі питання знайшли відображення у представленій книзі. Структура монографії складається з п'яти розділів, у яких висвітлено теоретико-методологічні й прикладні засади управління реновацією економічних механізмів виробничо-господарської діяльності підприємств тваринництва, здійснено аналіз стану тваринницьких підприємств, запропоновані механізми реалізації стратегії реновації.

Сподіваємось, що книга стане в нагоді читачам, які цікавляться питаннями розвитку аграрної економіки України, її галузей секторів, окремих підприємств й організацій.